



## Bosc de Cal Carbó

Vilobí del Penedès

### Ubicació

<b>Comarca:</b>	Alt Penedès
<b>Lloc/Adreça:</b>	Barri de les Guixeres de Baix, a la partida coneguda com Les Moreres.
<b>Emplaçament</b>	Turó de Can Carbó, a ponent del terme municipal i del nucli de Vilobí, darrera el Bosc de l'Olivella

### Coordenades:

<b>Latitud:</b>	41.38328
<b>Longitud:</b>	1.65548
<b>UTM Est (X):</b>	387580
<b>UTM Nord (Y):</b>	4582178

### Classificació

<b>Número de fitxa</b>	08304 - 2
<b>Àmbit:</b>	Patrimoni natural
<b>Tipologia</b>	Zona d'interès
<b>Estat de conservació</b>	Bo
<b>Protecció</b>	Inexistent
<b>Accés</b>	Fàcil
<b>Ús actual:</b>	Social
<b>Titularitat</b>	Privada
<b>Titular:</b>	Ref. cad.: 013A00002
<b>Autoria de la fitxa</b>	Raquel Valdenebro Manrique
<b>Data de registre de la fitxa:</b>	dt., 27/01/2004 - 01:00

### Descripció

Espai natural boscós que ocupa el turó anomenat de Can Carbó. Aquest turó, ubicat a ponent del nucli de Vilobí, rep el nom de la veïna masia de Can Carbó, i compta amb dues puntes, la de Can Carbó amb una alçada de 303 m. i la de l'Alic, amb una alçada de 316 m. L'espècie que hi predomina és el pi blanc o "pi

halepensis". Aquesta pineda és essencialment una comunitat secundària, que ha estat afovirada secularment per l'activitat humana, i que ha crescut dins el domini tradicional de l'alzinar. Sota la capçada dels pins creix un sotabosc on predominen espècies de caire arbustiu com les brolles calcícoles (Rosmarino-Ericion), el llentiscle (Pistacia lentiscus), la ridorta (Clemantis flammula), l'arritjol (Smilax aspera) etc..

### **Observacions:**

A ponent del turó i del bosc, al costat de la masia de Can Carbó, cal destacar la presència de la font de Can Carbó.

### **Història**

El nom del Bosc de Can Carbó es troba estretament associat a l'existència de la Masia històrica de Can Carbó, ubicada al peu de la falda de ponent del turó. A nivell històric, cal pensar que l'evolució de la superfície boscosa que el cobria deu ser molt variada, i malgrat no comptar amb testimonis gràfics, és possible que segles enrera el tradicional bosc d'alzina i roure hagués sigut intensament explotat, i eliminat parcialment amb la finalitat d'implantar conreus, bàsicament de vinya. La comunitat de pi blanc que creix actualment ho faria sobre els antics conreus. D'altra banda la presència dels talls de guix dins el bosc, hauria contribuït encara més a la seva explotació forestal.

### **Bibliografia**

LLORAC I SANTÍS S. (1991) Vilobí del Penedés. Passat i present. Ajuntament de Vilobí del Penedés.  
GRAN ENCICLOPÈDIA CATALANA. Vilobí del Penedés. Tom 15. p.533.

